

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกศักดิ์ แก้วเทพ. เศรษฐศาสตร์การเมืองของสื่อสารมวลชน : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์. (บทความเสนอในการประชุมทางวิชาการเนื่องในวาระครบรอบ 25 ปี แห่งการสถาปนาคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) กรุงเทพมหานคร : คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ. (ให้สัมภาษณ์กับ อติศักดิ์ ศรีสม). รายการรองสถานการณีสถานีโทรทัศน์ ช่อง 11 (ตุลาคม 2541).
- บุมทรัพย์กลิ่นวิทยุยังซ่อนเร้น. 23 พฤศจิกายน 2541. กรุงเทพธุรกิจ : 1.
- ขวัญเรือน กิติวัฒน์. วิทยุกระจายเสียงไทย. ในวิวัฒนาการสื่อมวลชนไทย, หน้า 102-135. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- กลิ่นร้อน ทบ., เนชั่นสุดสัปดาห์ 336 (พฤศจิกายน 2541) : 8-12.
- กลิ่นเสียงสะท้อน. มีเดีย 47 (พฤษภาคม 2531) : 11-20.
- โอบตลادنักสร้างเงินจากอากาศ. มีเดีย 34 (เมษายน 2530) : 11-20.
- ฉัตรวรรณ วราวิชสกุล. การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในรายการวิทยุเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาสถานีวิทยุ จ.ส. F.M. 100 เมกะเฮิร์ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสาขาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ทรงศิริ ไทวินท์. นโยบายและการวางแผนธุรกิจบันเทิงในรูปสื่อครบวงจร ศึกษากรณีบริษัทแกรมมี่ เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด และบริษัทในเครือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

เทพเพลง หอบทองไต้ดัลป์. มีเดีย 36 (มิถุนายน 2536) : 48-58.

นักข่าวแห่งประเทศไทย, ตมาคม. วิกฤตการณ์สื่อมวลชนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ เกล็ดไทย, 2535.

เนาวรัตน์ วิริยะเวศม์กุล. การวิเคราะห์โครงสร้างธุรกิจสื่อวิทยุกระจายเสียงของ บริษัท มีเดียพลัส จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

บุญรักษ์ บุญยะเขตมาลา. ฐานันดรที่สี่ จากระบบโลกถึงรัฐไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ อมรินทร์วิชาการ, 2539.

เบื้องลึกศึกษาคลบทหลังซิงคลื่นวิทยุ. 4 พฤษภาคม 2540. สยามธุรกิจ : 1.

ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ. ธุรกิจวิทยุ 2537 : ปลายทางโตไปทางเล็ก. รมย์ 11 (มกราคม 2538) : 144-146.

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. เศรษฐศาสตร์การเมือง โลกทัศน์กับการวิเคราะห์ระบบและการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร : คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ไพเรธนำวิทยุไทยสู่ระบบสากล. 28 มิถุนายน 2538. แนวหน้า : 29.

ไพเรธ เเรดิโอ ผู้สานฝันวิทยุกันคนา. 4 กุมภาพันธ์ 2540. คู่แข่งรายวัน : 19.

ไพเรธหนีตาย เปลี่ยนคอนเซ็ปต์เป็นป๊อป. 17 ตุลาคม 2540. มติชน : 28.

ยกจริง ปลดเปลื้อง. คิวเพลง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ชี่สิบปี คาด้าเซ็นเตอร์ ชี่สิบปี อุตสาหกรรมโฆษณา. รายงานผลการสำรวจ ศูนย์ข้อมูลมีเดีย คาด้า ริชชอร์ต
(2540), อ้างถึงใน เผยข้อมูล 20 ปี คาด้าเซ็นเตอร์. 7-13 กันยายน 2541. คู่แข่งรายสี่ปีค่าห์ :1.

รัตนา กัทธนาکانต์. ปัจจัยที่ทำให้นิสิตนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร สนใจรับฟัง
รายการกรีนเวฟคลื่นเอฟ.เอ็ม 104.5 MHz. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชา
สัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ฤทัย คำแพ. ปัจจัยที่นำไปสู่ความมีชื่อเสียงของนักร้องรายการวิทยุ บริษัท เอ-โทม์ มีเดีย จำกัด . วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ลำเนา เอี่ยมสอาด. การวิเคราะห์เพลงไทยร่วมสมัยนิยมแนวรีด็อก . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการ
สื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

วนิดา ทักษิณานันท์. กรรมการผู้จัดการบริษัท บีเอ็นที จำกัด. สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2541.

วรพล พรหมิกบุตร. เรดิโอ 2000 ปฏิวัติคลื่นวิทยุ ที่ร้อนแห่งยุคสมัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน,
2538.

วโรชา สุทธิรักษ์. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดผังรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงกรมการรักษาดินแดง
กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2530-2535. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

วิทย์โจรสถิต บทพิสูงนภาค MD ของวินิจ เลิศรัตนชัย. 25 ธันวาคม 2538. ผู้จัดการรายสี่ปีค่าห์ : 36.

วินิจ เลิศรัตนชัย. กรรมการผู้จัดการบริษัทไฟเรท เรดิโอ จำกัด. (ให้สัมภาษณ์ในบทความเรื่อง “ไฟเรท เรดิโอ
เหล่าเก่าในขวดใหม่”). สื่อธุรกิจ. 31 พฤษภาคม 2538.

วินิจ เลิศรัตนชัย . นักร้องรายการวิทยุ. สัมภาษณ์, 30 เมษายน 2542.

ศึกชิงคลื่นวิทยุ. 4 เมษายน 2540. ผู้จัดการ : 13.

ศึกวิทยุ อ.ส.ม.ท. เคียด กรรมการไม่เคลียร์ผลตัดสิน. 22 มกราคม 2536. ผู้จัดการ : 6.

สงครามบนหน้าปัดวิทยุ ถึงบทอวสานคลื่นข่าว?? ผู้จัดการรายเดือน 161 (กุมภาพันธ์ 2540) : 112-129.

สงครามวิทยุข่าว สูตรความสำเร็จต้องแรงสะใจ. ไทยแลนด์ แอควอร์ไทซิ่ง แอนด์ มาร์เก็ตติ้ง 1 (กันยายน 2538) : 1-4, อ้างถึงใน อุบลวรรณ ปิติพัฒนา โฆษิต, สุธี พลพงษ์ และ ไสลททิพย์ จารุภูมิ. การสื่อสารและสารสนเทศในสมัยรัชกาลที่ 9. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สมเกียรติ อ่อนวิมล. วิทยุกระจายเสียงในอุดมคติ. ใน วันวิทยุกระจายเสียงครบรอบ 60 ปี, หน้า 83-86. (ม.ป.ท.), 2533.

สายทิพย์ สุคติพันธ์. เศรษฐศาสตร์การเมืองของระบบวิทยุกระจายเสียง. นิเทศศาสตร์ ปีที่ 12 (2534) : 19-25.

เสงี่ยม เผ่าทองสุข. อนุสรณ์ครบรอบ 50 ปี การแต่งงาน เสงี่ยม - วัฒนา เผ่าทองสุข. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2526.

อภิชาติ ป้อมทอง. อดีตหัวหน้าฝ่ายดูแลสถานีวิทยุ บริษัท นิเคียพลัส จำกัด. สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2541.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. โครงสร้างทางเศรษฐศาสตร์การเมืองของระบบวิทยุและโทรทัศน์ และ ผลกระทบต่อเสรีภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. อุตสาหกรรมโฆษณาและผลกระทบที่มีต่อการผลิตข่าวสารและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. (เอกสารการสอน อัดสำเนา).

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, วิษณุ วรัญญู และ मुखเมธิน กลิ่นนุรักษ์. บทบาทของรัฐในทางด้านการสื่อสารมวลชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เนติธรรม, 2536.

เอ-ไทม์ มีเดีย ซ้ำๆ ทว่ามั่นคง. 13 กุมภาพันธ์ 2538. ผู้จัดการ : 14.

เอ-ไทม์ มีเดีย บทพิสูจน์รายการวิทยุ. 23 มกราคม 2540. ผู้จัดการ : 26.

เอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์. วิทยุกระจายเสียงบนทางแพร่ง สถานีเพื่อการค้าหรือที่ดินเพื่อมวลชน. ใน จับต้องมอง
ถี่๑, หน้า 113-117. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

Albarran, A., and Dimmick, J. Concentration and Economies of Multiformity in the Communication Industries. In The Journal of Media Economics, pp. 41-50. USA: Lawrence Erlbaum Associates.

Garnham, N. Contribution to a Political Economy of Mass Communication. In Capitalism and Communication, pp. 21-55 London : Sage, 1986.

Murdock, G. Redrawing the Map of the Communications Industries: Concentration and Ownership in the Era of Privatization. In Public Communication : The New Imperative. London : Sage, 1990.

Murdock, G., and Golding, P. For a Political Economy of Mass Communications. In The Social Register. London : The Merlin Press, 1974.

Patmatin, S. Mass Communication in Thailand : An Overview. Singapore : The Asian Mass Communication Research and Information Centre, 1984.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายนำมนต์ พรหมเปี่ยม เกิดวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2515 มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานครสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวารสารศาสตร์บัณฑิตสาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาคนอกเวลาราชการ เมื่อปี พ.ศ. 2539 ปัจจุบันทำงานเป็นนักจัดรายการวิทยุในสังกัด บริษัท บีเอ็นที จำกัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย